

Stugorna i Fräkenbacken.

Fräkenstugorna förekommer första gången i husförhörslängden år 1822. Då voro där skrivna två familjer, varav den ena familjefadern hette Anders Andersson och titulerad som "socknens avdragare". En modifiering av ordet "rackare" fordom benämning på bödelns hantlangare vilken även fick utföra andra föraktade arbeten bl.a. flå döda djur av alla slag (hudavdragare).

1851 benämnes Fräkenstugorna som Backstugor i H-längden, och beboddes av olika kategorier inhysesfolk för längre och kortare tid, såsom soldater, änklingar, änkor och även familjer.

Boende i stugorna¹ Vitastugan, Hellbergsstugan och Flodens redovisades som inhyses i de tre soldattorpen. Förmodligen enligt följande indelning: Vitastugan under nr 9, Hellbergsstugan under nr 8 och Flodens under nr 10. De inhyses var i stort sett av samma kategorier som i Fräkenstugorna.

Stenstugan, Rosselbo, Dalslund och Lissnäs, redovisades i H-längden som torpstugor med brukare.

Katrineholm 29/1 1986,
K. Hult.

1. Stugan vitrappad, därav namnet.

Ovanstående benämningar på stugor i Fräkenbacken, vilka i husförhörslängderna redovisades under de tre soldattorpen, användes bland befolkningen i trakten i början av 1900-talet. De har, under förfluten tid, förmodligen haft andra namn, ofta efter de personer som bott i stugorna. Antagligen äro dessa stugor s.k. "Soldatstugor", vilka i många fall byggdes på rotens mark av soldaterna själva, till bostad när de efter avskedet måste lämna torpet. Men stugorna användes också till att giva annat fattigt och egendomslost folk ett tak över huvudet. (Utdrag ur soldatkontrakt från 1872.) "12° Efter 20 års redlig tjänst lemnar roten till soldaten, om jordägaren det tillåter, en tjänlig plats varpå han kan bygga sig en stuga, att bebo under sin och hustruns livstid, varefter stugan utan ersättning tillfaller jordägaren."

